

Chương 40

Tranh Đón Chú Rể Ác Đấu Thây Ma

Y

ến Lăng Vân vội đáp:

- Phụng muội đã đến trước rồi, ngu huynh sẽ đến bái kiến Tiên Khách lão tiền bối và bá phụ mẫu liền đây.

Nói khác đi chính là đáp "nàng yên tâm, ta đã chuẩn bị sẵn sàng rồi". Bất giác hai người cùng nhau mỉm cười. Chỉ một chút mà bao nhiêu hiểu lầm trước đây qua một nụ cười đã tan biến thành mây khói không để lại dấu vết nào.

Yến Lăng Vân lấy hết can đảm, thay đổi thái độ vẫn tị hiềm trước đây bước đến cầm lấy bàn tay ngọc mềm mại, cười nhẹ:

- Người cũ đã qua, hiền muội từ nay đừng trách móc gì ngu huynh nữa nhé!

Lăng Vân Yến cười e lệ:

- Chàng... chàng thật là quý tinh của em đó!

Nhưng rồi lại hơi buồn bã:

- Nếu như không có di bút của Cát tỷ tỷ, chỉ sợ chàng vẫn không cho tiểu muội là người tốt chứ gì?

Nàng liền dựa vai vào chàng dịu dàng hỏi:

- Còn nha đầu họ Lạc thì sao?

Hiển nhiên đối với Bách Hoa Cung chủ, nàng vẫn chưa an lòng. Yến Lăng Vân đáp hàm hồ:

- Chút nữa hiền muội sẽ tự biết, chúng ta mau rời khỏi chốn này đi thôi.

Lăng Vân Yến không tiện hỏi thêm lập tức song song nắm tay nhau kê vai triển khai thân hình như hai con chim liền cánh phi thân về phía trước.

Chẳng bao lâu đã đến Thiên Đô Phong. Bước lên ngọn núi đã thấy Thiên Đô môn hạ đứng thành hai dãy dài nghênh đón, trong ấy đầu tiên là Bát đại đệ tử được gọi là Thiên Đô Bát Kiếm. Lăng Vân Yến vừa vui vừa thẹn giới thiệu chàng với từng người. Yến Lăng Vân phân biệt hành lễ rồi theo người yêu vào trong. Phi Vân động đặc biệt rộng lớn sáng sủa tinh khiết chia ra làm ba tòa tiền, trung, hậu. Gian tiền động trần

thiết mười phần nhả điển là nơi ở của các đệ tử. Trung động là nơi thanh tu của Hoàng Sơn Tứ Kiệt. Hậu điện là nơi tọa quan luyện tập của Thiên Đô Tiên Khách, hình thế rất hiểm tuấn, khí tượng lại hùng hồn, cực trang nghiêm u tĩnh.

Vừa vào động đã thấy một vị thư sinh trung niên phong thái nhân dật và một vị mỹ phụ nghi thái đường hoàng mỉm cười chờ đón. Có lẽ họ chính là vợ chồng chủ nhân ở đây Thanh Bình Kiếm Khách Lăng Uyên và Từ Tâm Tiên Tử Mạnh Vô Song. Lăng Vân Yến vừa thấy cha mẹ liền nhảy vào lòng mẹ run giọng nói:

- Cuối cùng chàng đã hồi tâm chuyển ý đến đây đó mẹ!

Không hiểu vì đâu hốt nhiên nàng cảm thấy thổn thức lệ tuôn ra ướt mắt, thân mẫu nàng ôm lấy nàng nhẹ giọng:

- Con gái si ngốc làm gì mà khóc, chẳng lẽ bây giờ trời đã chiều người, còn có gì buồn bã nữa ư?

Lăng Vân Yến bật cười lắc đầu:

- Ai nói vậy, hài nhi vì chợt nhớ đến Cát tử tỷ đấy chứ?

Rồi nàng chỉ vào cha mẹ nói với Yến Lăng Vân:

- Vân ca ca, đây là song thân của tiểu muội đấy.

Kỳ thực Yến Lăng Vân cũng đã biết trước, chàng tiến lên một bước bái lạy:

- Tiểu đệ Yến Lăng Vân khấu kiến bá phụ mẫu.

Phu phụ Thanh Bình Kiếm Khách hình như hoan hỷ vô hạn vội vàng đáp lễ đỡ chàng dậy:

- Hiền đệ là giống rồng trong cõi người, ngu phu phụ từ lâu đã hâm mộ, xin dừng đa lễ, mời ngồi, mời ngồi.

Từ Tâm Tiên Tử nhìn chàng, gật đầu liên tục, tươi cười:

- Tiểu nữ từ bé đã được nuông chiều, tất cả sau này xin hiền đệ rộng lượng cho.

Yến Lăng Vân vội cung thân:

- Lăng muội vẫn vô song toàn, tiểu đệ rất lấy làm kính phục, trước đây có hơi phạm lỗi với nàng, xin nhờ ơn hải hàm, đâu dám không trân trọng!

Họ đều nói những lời tự khiêm khiến nhất thời Thanh Bình Kiếm Khách bật cười ha hả:

- Hiền đệ bội phục tiểu nữ, tiểu nữ bội phục hiền đệ, có hiểu lầm qua mai dũa mới rõ chân tình, tất cả đều là người nhà, khỏi cần phải khách sáo nữa! Hiền đệ căn

cốt phúc duyên đời này hiếm có, gia phụ đã biết trước điều ấy nên được tặng Hàn Ly chí bảo và Thiên Niên Hỏa Hận châu thật là quý báu vô cùng, ta sẽ sai đem thịt Hỏa Hận chia cho các môn đồ đệ tử được vui chung.

Ông xoay qua con gái:

- Yến hiền diệt là kẻ kiệt xuất võ lâm, từ đây một vai gánh vác đạo nghĩa, vì giang hồ trừ bạo an dân toàn dựa vào hiền diệt đó, hài nhi hãy mở lòng quảng đại nghe lời phụ tế mới phải.

Câu nói của ông, cơ hồ trong còn có ý nghĩa kín đáo gì nữa. Vì vậy Lăng Vân Yến động tâm vội hỏi mẹ:

- Mẹ, nghe nói Bạch muội muội ở Kim Lăng cũng đã đến đây, muội muội đâu rồi?

Từ Tâm Tiên Tử cười nhẹ:

- Khoan vội, gần đây vận số mẹ hanh thông liên tiếp có thêm hai người nghĩa nữ, hãy cho tỷ muội các con gặp nhau cái đã.

Lăng Vân Yến vừa nghe giật mình nghĩ:

"Là ai vậy chứ?"

Chính lúc nàng đang hoang mang, từ trong phòng có tiếng vòng vàng kêu leng keng và đi ra hai thiếu nữ một áo trắng và một áo đỏ đẹp diễm tuyệt. Vừa nhìn nàng đã nhận ra cô nương áo trắng là Bạch Phụng Tiên và cô nương áo đỏ lại là Bách Hoa Cung chủ Lạc Hồng Châu. Hai cô nương ấy vội chạy đến gần nàng thân thiết gọi nàng là Vân tỷ tỷ.

Đương nhiên vốn là người băng tuyết thông minh, Lăng Vân Yến liền hiểu rõ vì lý do nào hai cô nương ấy lại có mặt ở đây. Lăng phu nhân hoan hỷ giục nàng:

- Hài nhi, con hãy chào mừng Châu tỷ tỷ và Bạch muội muội đi.

Bách Hoa Cung chủ bước tới chỉnh đốn y trang hành lễ, tiếp lời thánh thót:

- Nghĩa mẫu, Châu nhi chỉ đáng là muội muội chứ đâu phải là tỷ tỷ.

Thì ra hôm qua hai cô nương đã lên Hoàng Sơn đến Lăng phủ gặp phụ phụ họ Lăng kể hết tâm sự giữa hai nàng và Yến Lăng Vân. Vì hai nàng đều diễm lệ thuần khiết nên được Từ Tâm Tiên Tử Mạnh Vô Song rất tán đồng yêu mến đáp ứng cho cả ba nàng cùng cử hành hôn lễ với Yến Lăng Vân trong ngày hôm nay.

Chính đang lúc cả nhà đang vui vầy hàn huyên tâm sự, kẻ thủ hạ vào báo tin trước núi địch nhân đang kéo tới. Lập tức Yến Lăng Vân đứng dậy:

- Bọn tặc đồ đáng chết này, xin cho tiểu diệt ra đánh đuổi chúng.

Thanh Bình Kiếm Khách lắc đầu:

- Đây là việc của bản môn, hiền diệt ở đây là khách, việc gì phải phiền tới hiền diệt?

Ông liền ra lệnh cho Thiên Đô Bát Kiếm đi nghênh địch, vì ông cho rằng ngoài núi đã có Thiết Bút Thư Sinh Nguyên Húc và Thương Hải Khách Bành Xuân đủ để chặn địch. Nhưng không ngờ chưa hết bữa cơm, lần thứ hai môn đệ vào cấp báo địch nhân toàn là những tên công lực rất cao, tình hình đối địch của các môn hạ bản môn đã mười phần nguy ngập.

Đến đó, Thanh Bình Kiếm Khách mới kinh hoảng vội vàng dẫn dò ái thê đi gọi ba con gái giữ vững Phi Vân động là nơi trọng địa, rồi chính bản thân ông nghênh chiến. Yển Lăng Vân cũng được Từ Tâm Tiên Tử trao lại thanh Nam Minh Ly Hỏa kiếm do Ưu Đàm Thần Ni gửi lại, theo Thanh Bình Kiếm Khách đi luôn.

Bấy giờ Thanh Bình Kiếm Khách Lăng Uyên cực kỳ phẫn nộ, vừa xuất động đã triển khai thân hình như một ánh sao, tung thân bảy tám trượng phi hành vùn vụt tới trước. Hình như ông có ý thử thách xem công lực cước bộ của con rể tương lai đang đi phía sau nên thi triển hết sức bình sinh mau như cỡi gió nhưng vẫn thấy chàng nhàn nhã thung dung theo sát sau lưng không hề chậm hơn ông nửa bước. Điều ấy khiến Thanh Bình Kiếm Khách chợt hiểu lời đồn về công lực khác thường của chàng quả không ngoa, trong thoáng chốc hai người đã đến chân núi.

Chỉ thấy trong một khu rừng trận đấu ác liệt đang đến hồi thảm liệt, tiếng binh khí, tiếng la hét hỗn loạn kết thành một khối, Yển Lăng Vân nhận ra đối phương chính là Nhị Quỷ Lạc Hồn Nhai là Huyền Âm Đế Quân Lãnh Thanh Thu và Lạc Hồn Vũ Sĩ Bùi Nguyên đang đấu cùng Thiết Bút Thư Sinh Nguyên Húc và Thương Hải Khách Bành Xuân chưa phân thắng bại.

Riêng một nơi còn có một quái nhân hình dạng cổ quái như một xác chết, đầy thân toát ra hắc khí đang đấu với Thiên Đô Bát Kiếm rất ác liệt, thân thủ của lão dũng mãnh như cộp giũa bầy cáo. Hai con vượn linh cũng ác chiến một toán tặc nhân rất quyết liệt.

Quả nhiên bên địch ai nấy công lực đều cao cường, bên phía Thiên Đô có phần sắp sửa lâm nguy. Yển Lăng Vân gầm lên một tiếng chấn động như sấm sét:

- Tặc nhân chó đẻ công cuồng, có thiếu gia Yển Lăng Vân ta đến đây!

Thân ảnh chàng theo tiếng gầm ấy lướt tới lên không vẽ một vòng chiếc cầu vồng xanh rơi vào đấu trường. Uy thế của chàng hiện nay rất lớn, Lạc Hồn Nhai Nhị Quỷ vừa nghe ba tiếng "Yến Lăng Vân" lập tức kinh hoảng vọt ra khỏi vòng đấu cầm hờn quát:

- Tiểu tử họ Yến sao ngươi quên lời hẹn ước, cấu kết với bọn Thiên Đô phái âm toán người của bản môn?

Thiết Bút Thư Sinh và Thương Hải Khách cũng thu thế lui về một bên. Yến Lăng Vân đứng sừng sững giữa đấu trường quét mắt nhìn Nhị Quỷ lạnh lùng hỏi lại:

- Lão tặc vô sỉ, chẳng lẽ các ngươi tự tập bọn ma đầu ở đây lại là tuân thủ hẹn ước năm trước với Thiên Đô Tiên Khách lão nhân ư?

Chàng liếc mắt qua phía Thiên Đô Bát Kiếm đang ác đấu với lão quái nhân, chàng đạp cước vào Lục Hợp Tiềm Tung Bộ biến thức Thiên Lý Như Môn Hộ thân hình lay động tiến vào giữa trận đấu quát lớn:

- Cầu tặc nào đây, có giỏi hãy tiếp thiếu gia vài chiêu thử coi!

Động tác của chàng mau đến nỗi không ai nhìn rõ thân thủ, chẳng những khoảng cách xa đến những bảy tám trượng mà còn cách cả mấy hàng cây, thế mà thân pháp chàng mau lẹ như cuốn đất đã vọt tới, nhất là lúc ấy Thiên Đô Bát Kiếm đã hình thành một loại kiếm trận, thường nhân không thể xâm nhập mà chàng lướt thân vào chỗ không người khiến hai bên đang đấu phải ngừng tay ngăn người vì kinh dị. Khoảng khắc, lão nhân hình dung như xác chết mới đảo mắt cười khục khặc:

- Thái gia đi không đổi tên, ngồi không đổi họ chính là môn hạ Bạch Cốt Giáo, Hắc Kỳ Đàn chủ Từ Nguyên ta đây, tiểu tử ngươi là kẻ nào?

Đương nhiên lão vừa rồi chỉ lo ác đấu, căn bản không nghe chàng xưng tên nên mới hỏi vậy. Yến Lăng Vân lạnh nhạt đáp:

- Cầu tặc mù hay sao mà không biết Yến mỗ, đã dám đến Hoàng Sơn làm loạn?

Hoạt Cường Thi Từ Nguyên có vẻ như chưa tin hẳn, đôi mắt quái dị nhìn thẳng vào chàng, hỏi lớn:

- Người gọi quái thư sinh Yến Lăng Vân, phải chăng là tiểu tử ngươi?

Kỳ thực điều đó là chuyện đồn đãi sai lạc trong giang hồ, với những người không biết chuyện, ít nhất quái thư sinh cũng phải có hình dung cổ quái chứ đâu thể tuấn tú như chàng hiện nay, đó chính là điều khiến Từ Nguyên nghi ngờ không phải là chàng. Yến Lăng Vân gật đầu đáp luôn:

- Đúng thì sao?

Hai con mắt sâu hoắm của Hoạt Cường Thi bắn ra hai ánh hung quang, lão cất tiếng cười ha ha:

- Từ chỗ cứ tưởng tiểu tử ngươi phải có ba đầu sáu tay, thì ra cũng chỉ có thể thôi sao?

Lão ưỡn người chỉ tay quát:

- Bản Đàn chủ xuống nam lần này mục đích là bắt ngươi, hay lắm, mau thúc thủ chịu trói, may ra bản Đàn chủ tha chết cho!

Bấy giờ Thiên Đô Bát Kiếm đã đứng ngoài quan sát trận chiến sắp xảy ra cùng với Lạc Hồn Nhai Nhị Quỷ đứng sau lưng Hoạt Cường Thi, vội vàng lão Lãnh Thanh Thu cảnh giác:

- Tiểu tử ấy bản lãnh đáng kể đó, Từ Đàn chủ hãy cẩn thận, không nên khinh địch.

Từ Nguyên rất tự tin đáp:

- Nhị vị yên tâm, tại hạ biết rồi!

Yến Lăng Vân bĩu môi:

- Các người tiến cả ba lên, hay muốn đợi đến đúng ngày ước hẹn cuối tháng này?

Hào khí chàng ngùn ngụt tới mây chẳng coi đối phương vào đâu, lão quỷ Lãnh Thanh Thu vội vàng cướp lời:

- Hiện giờ là chuyện của Từ Đàn chủ và tiểu tử ngươi, huynh đệ của lão phu không cần phải nhúng tay vào.

Lão cất tiếng cười bí hiểm:

- Nếu như các người giao trả Cổ sư muối cho ta, Từ Đàn chủ cũng chẳng cần động thủ nữa, tạm thời bãi bỏ can qua đợi đến kỳ hẹn sẽ bàn luận được không?

Xem tình hình dường như bọn chúng muốn bảo vệ cho Bạch Cốt Giáo để nhằm mục đích thi hành sát thủ sau này. Bất giác Yến Lăng Vân cười lớn:

- Nói như vậy là thiếu gia ta sợ Bạch Cốt Giáo các người sao?

Mắt chàng bắn thần quang, uy mãnh quát:

- Lão quỷ bà Cổ Hoàn đã ám toán vị hôn thê của Yến mỗ, thiếu gia ta sẽ lấy máu bà ta tể nạng, đừng hòng cứu bà ta sống nữa!

Chàng vừa dứt lời lập tức Tam Quái đối phương đều biến sắc. Hoạt Cường Thi không nói một lời, lật tay đẩy ra một luồng khí lạnh xam xám chụp xuống đầu Yến

Lăng Vân. Luồng khí quái ấy quả là không tầm thường, vừa xuất thủ đã đem theo kinh lực ngàn cân, thế như di sơn đảo hải, trong vòng mười trượng chu vi, ai nấy đều cảm thấy lạnh thấu xương, râu tóc đều dựng đứng.

Nhất thời toàn bộ Thiên Đô nhân đều cả kinh, nhưng Yến Lăng Vân vẫn ngang nhiên như không hề hay biết, chàng vẫn cười nhạt:

- Hừ! Cái ấy là bản lãnh người đấy ư? Sao không sử dụng hết sát thủ ra cho ta xem?

Chân chàng như mọc rễ xuống đất, tựa hồ kinh lực và độc khí của đối phương đến gần mình chàng đều bị tiêu diệt chẳng còn chút tác động nào. Hoạt Cường Thi bất giác sợ thềm, lão cười xảo quyệt:

- Tiểu tử giỏi lắm, quả nhiên cũng chịu đựng khá đấy, hãy tiếp thêm Đàn chủ mấy chiêu nữa?

Đồng thời người cất lên theo tiếng, song chưởng múa tít quay cuồng, mười ngón tay bắn ra mười luồng khói mù mịt đánh thẳng tới rất hiểm độc. Lần này so với lần trước nguy hiểm hơn rất nhiều, nhất là hình dạng kinh dị của lão khi nổi giận quá độ càng dễ sợ. Thiết Bút Thư Sinh đứng ngoài vội kêu to:

- Đó là Bạch Cốt Cường Thi Công, Yến thiếu hiệp hãy lưu tâm?

Kể ra kỳ công bàng môn tả đạo này thực quả cực độc, theo lời truyền thì nó được tập trung âm khí của các xác chết người và vật hợp thành chất độc, ngày đêm hấp thụ khí độc ấy đến khi chân khí bản thân hóa thành nhất thể với nó. Có thể cương hay nhu tùy ý, địch thủ lập tức lạnh đến chết, không có thần dược nào chữa trị được.

Ngờ đâu chính hôm nay lão ma gặp khắc tinh, là vì Yến Lăng Vân đã uống được nội đan của con Hỏa Hận ngàn năm, trăm thứ độc không thể xâm phạm, hơn nữa Lục Dương Chân Khí của chàng có khả năng hóa giải khí lạnh không thể hại đến thân chàng được.

Chỉ thấy Yến Lăng Vân thần sắc vẫn ung dung, ống tay áo khẽ đưa lên phất nhẹ, lập tức trước mắt chàng nổi lên một bức tường vô hình nóng như lửa cuốn tới trước. Một tiếng nổ kinh thiên động địa cát bay đá chạy, Hoạt Cường Thi Từ Nguyên bị sức phản chấn phải gấp lui lại bảy tám bước mới định được thân hình, mặt lão hiện lên nét kinh dị. Chỉ cần vậy là cao thấp đã phân biệt, nhất là Lạc Hồn Nhai Nhị Quỷ vội cảnh giác đồng bạn nên bỏ chạy. Không ngờ tên ác đồ ấy chưa chịu, đột nhiên lão hét lên một tiếng giận dữ, song chưởng quay cuồng bắn ra tám chín mũi Bích Lân Thoa rít lên như tiếng răn hú nhảm thẳng Yến Lăng Vân.

Đương nhiên lão là chủ nhân của loại ám khí này, công lực lão lại cực cao, thủ pháp chuẩn xác so với thủ pháp của Kim Vân Nương trước đây thực không giống nhau chút nào. Nhưng Yến Lăng Vân vừa thấy liền bật cười nhạt, tức thì thân bắn lên không, hai tay thi triển Phân Quang Tróc Ảnh quét liên tục mấy đường thu gọn tất cả chín mũi ám khí vào lòng bàn tay. Thân pháp ấy thực là kinh người. Toàn bộ người Thiên Đô phái cất tiếng hoan hô vang động. Quần tặc và Nhị Quỷ hoảng loạn xoay thân kéo nhau đào tẩu. Duy có Hoạt Cường Thi kinh hoàng đến độ ngây người không kịp động thân, lập tức bị Yến Lăng Vân đang lơ lửng trên không bắn trả lại đúng chín mũi độc ám khí. Lão rú lên một tiếng thê thảm chết liền tức khắc.

Trận ác đấu đã qua, Thanh Bình Kiếm Khách Lăng Uyên bước ra khỏi cánh rừng cười ha hả:

- Yến hiền diệt thân công tuyệt kỹ thực khó mà đủ lời ca ngợi.

Nguyên ông vẫn ẩn thân trong cánh rừng, chưa hề lộ diện đối đầu với địch nhân, để quan sát con rể tương lai cự địch. Thiết Bút Thư Sinh vừa nhìn thấy Chương môn liền gọi lớn:

- Sư huynh, bọn tặc nhân đã rút rồi, chúng ta nên bố trí lại phòng thủ, kéo mai đây tới ngày hẹn khó đối đầu với chúng đó?

Lăng Uyên vẫn cười:

- Hiền đệ lo gì việc ấy, đã có Yến thiếu hiệp ở đây, bọn tặc nhân dù mạnh cách mấy cũng chẳng làm gì được ta!

Tất cả hân hoan kéo nhau trở về.

- o O o -